

Olen kauhean kalpea
ja niin hirveän pieni
Sinä ylpeä, loistava
valo kaunis ja ihana
Olen tottunut luopumaan
kukaan viivy ei kauaa
Mä en käskenyt lähtemään
enkä pyytänyt jäämään
Vain muistamaan

Tehdään niin kuin täytyy
Kun mentävä on
niin mentävä on
Annoit mulle onnen
Saat takaisin sen
sua tarvitse en

Epäreilua sattumaa
että kun minä pieni
väsyin, kalpea, loistamaan
sammui toinenkin tähti
ja nyt huomasin viimeinkin
että yö on niin suuri
Pimeää aina jatkuvaa
Näen juuri ja juuri
ja onneni on jossain siellä

Annoit mulle onnen
nyt annan sen pois
Mä päästän sut pois
Olkaa yksin ja juoskaa karkuun

San. Paula Vesala

Koulu oli painajaisunta
älykkäämmät huuteli, haukkui
Kotonakin riitely loppui vasta
kun isä sohvalle sammui
Kipu ehkä tarttui sun jalkaan
jotenkin jäi kasvoihin kiinni
Mikä susta kiskoo sen irti
laitoshoito vai vitamiini

Mistä tässä selviydytään
mikä on mennyt vikaan
Vittuiletko muille jakaaksesi
ilosanomaa

Joka ikinen on ansainnut
vieläkin parempaa
ja suurempaa
Hetä kun on nähty yksi virhe
kiire on vaihtaa
Kiire vaihtaa

Epäiletkö milloinkaan
että et jaksaisikaan niellä enempää

Naruasi toivot köydeksi
ja pettymykset riittää, riittää

OLKAA YKSIN
JA JUOSKAA KARKUUN
RAKKAUS TUNTUU
JA RAKKAUS SATTUU

Eka poikaystävä jätti
toinen piti siskosta liikaa
kolmas oli kauhean nätti
parempi on jättää kuin luottaa
Miten tulit aiemmin toimeen
ilman tuota harhaista mieltä
Oletko jo tottunut kuoreen
sinua ei tunnista sieltä
Joka ikinen on ansainnut
vieläkin parempaa
ja suurempaa
Hetki kun on jääty kiinni
on julma kiire vaihtaa
Täytyy vaihtaa

OLKAA YKSIN
JA JUOSKAA KARKUUN
RAKKAUS ALKAA
JA RAKKAUS SAMMUU

Olet aina kakkonen
kuka jää, kuka jää
Katso ympärillesi:
kuka jää, kuka jää
Olet tosi huonona
hätäovi auki
ja toinen jalka ulkona
pakotie valmiina

OLKAA YKSIN
JA JUOSKAA KARKUUN
RAKKAUS MURSKAA
JA RAKKAUS TURTUU
Maria Magdalena

San. Paula Vesala

Olen menettänyt enemmän kuin ikinä muut
Sillä ei ole väliä
koska minulla on enemmän kuin kenelläkään:
seinän takana Sinä
Vanno, rakkaani
että et muuta haluaisikaan
kuin likaiset käteni
Eihän minulla ole muuta annettavaa
Tunnet häpeäni

Puu
kaltereihin asti ulottuu
Unohdetaan ihan kaikki muu
Kuuntelen sinua, kun se on osani
Mun nimeni on Maria Magdalena
sun jalkojesi juureen langennut

Täällä kukaan ei kosketa

ota minut syliin sitten kun tulet hakemaan
Kaunis morsian
puettu valkoisiin vaatteisiin
Milloin pääset katsomaan?

Puu
kaltereihin asti ulottuu
Unohdetaan ihan kaikki muu
Kuuntelen sinua, se on osani
Mun nimeni on Maria Magdalena
sun jalkojesi juureen langenneena
Salla tahtoo siivet

San. Paula Vesala

Haluat pois
Et silti tiedä, missä hyvä ois
ja peität kaiken
Mitä mä teen
Jos näkisin ees yhden kyöneleen
niin kuivaisin sen

Sä kerrot että päivänvalo pelottaa
ja silti valvot yösi
etkä unta saa

En osaa auttaa

Kai ehjin siivin
me vielä joskus liidetään
Alhaalla jossain nukkuu kaikki muut
Kukaan ei löydä
pimeyteen meidät merkitään
Saa salaisuuden sysimetsän puut

Sisällä on sinussa
vesi raskas, rannaton
Se tahdotonta liikuttelee
kun vuorovesi nousee tai laskee
vie onnetonta

Kun en saa sua kiinni
aina pelkään vaan
sun satuttavan itseäsi uudestaan

Enkä voi auttaa